

PROFESÖR DOKTOR AYHAN SONGAR

Prof. Dr. Fevzi SAMUK

Yeni Symposium dergisini "Symposium" ismiyle ve kendi imkânlarıyla 1962 senesinden 1972 senesine kadar çıkarmış bulunan Ayhan Songar Hoca 1974 senesinde kurulan Cerrahpaşa Psikiyatri Kliniği Yardım Derneği'nin finansörlüğünde bu derginin yayın hayatına devamını temin etmiş bu sebeple de beni de sekreter olarak mecmuanın basılması işinde vazifeli kılmıştı.

Mecmuanın beşinci sayısının yazılarını toplamış matbaaya verecektik ki, durdur baskıyı, bu sayımızı **Celâl Hoca** için, onun hatırasına olarak özel bir sayı şeklinde hazırlayacağız!..” dedi.

Cerrahpaşa Tıp Fakültesi'nin ilk dekanı **Prof. Dr. Celâl Öker**'i, o sıralar elim bir uçak kazasında kaybetmiştik... Böylece Symposium dergimiz **Celâl Hoca** hatırasına yeniden tertip edilerek özel sayı olarak çıktı (Symposium, 14:5,1976).

Bir sene sonra idi. İstanbul Üniversitesi eski rektörü **Prof. Dr. Nazım Terzioğlu**, Hakkın rahmetine kavuşmuştu. Symposium dergimizin 15 inci yıl 1 inci sayısı **Prof. Dr. Nazım Terzioğlu**'nun hatırasına olarak özel sayı şeklinde tertip edildi.

Bu hususta **Ayhan Songar Hoca**'nın isteklerinin sonu gelmiyordu. Aynı sene pek muhterem bir başhekimimiz vefat etti. Symposium 15: 3-6, 1977 sayısını, Cerrahpaşa Tıp Fakültesi Hastahanesinin başhekimliğine yaparken vefat eden, tıp camiasınca pek

çok sevilen **Dr. Ali Ahçıgil** hatırasına özel sayı olarak çıkarttık.

Ayhan Songar Hoca'da vefa ve ihtiram anlayışı, çoğu ilim adamımızda bulunmayacak şekilde adeta hipertrofiye olmuştu. Ölen meslektaşlarının arkasından onları kabristana kadar yalnız bırakmadığı gibi ailelerini de sık sık yoklamak alışkanlığı vardı... Bu işler, onun îvazsız garazsız yaptığı, içten, samimi duygularıyla yerine getirdiği vazgeçilmez amellerindendi.

Nitekim nöro-şirürji hocası **Prof. Dr. Feyyaz Berkay**'ın emekli oluşu sebebiyle gene Hocanın emriyle dergimiz bu muhterem hoca için özel olarak çıkarılmıştı (Yeni Symposium, 24: 2-3, 1986).

Ayhan Songar Hoca'nın doçentliğinde ve profesörlüğünde daima ona karşı çıkan hocalarından birisiydi. **Ord. Prof. Dr. İhsan Şükrü Aksel**. Nitekim profesör olduktan sonra onu Cerrahpaşa'ya sürerek adeta gözönünden uzaklaştırma yolunu seçen hocasına karşı **Ayhan Hoca**'nın -bu vakıaları anlatmasının dışında- kötü bir söz sarfettiğini duymadık. O, "bana bir kelime öğretenin kulu kölesi olurum!.." diyen **Hazreti Ali**'nin bu sözlerine bütün meslek hayatınca bihakkın uyabilmiş nâdir insanlardan biri idi dersek mübalağa ettiğimiz sanılmasın.

1976 senesinde idi yanılmıyorsak **Aksel Hoca** emekli olmuştu. O sıralar 3. ve 4. sınıflarda Psikiyatri dersleri veriliyordu. Ekim ayında ilk dersi **Ayhan Hoca** anlatırdı; O sene **Aksel Hoca**'yı dâvet etti ve **şeref dersini** ona verdirdi. **Aksel Hoca**, milletlerarası bir üne sahip olduğu 'kuduz' konusunu işledi o derste. Biz asistanları ve başasistanları oturmuş dersi dinlerken **Ayhan Songar Hoca**, dersin hitâmina kadar ayakta tahtanın kenarında durmuştu ve hocasının tahtasını, elinde silgi ile ders sonuna kadar silmiş temizlemişti. **Ayhan Hoca** o sıra Cerrahpaşa Psikiyatri Kürsüsünün başkanı bulunmaktaydı.

Aksel Hoca'ya vefa ve ihtiramı bu kadarla da bitmedi, hayatının sonuna kadar gerek ailevi ve ge-

rekse sağlık problemleri ile **Ayhan Hoca** yakinen ilgilenmiş ve nihayet **Aksel Hoca**'nın vefatının arkasından Yeni Symposium; hocası için özel olarak hatıra sayısı şeklinde çıkarılmıştı (Yeni Symposium, 30: 1-2, 1992).

Ayhan Songar Hoca, sadece ihtiram ve vefa duygularıyla değil, insâni daha pek çok hasletleri kendi nefsinde toplamış ve memleketimizde nâdir yetişebilen, kâmil, fazıl ve âlim bir kişi idi. Gl idi.

Güçlü olmak onun karakteri idi.

Almanca'yı, Fransızca'yı bilirdi. İngilizce'ye ise ana lisanı kadar vâkıftı. Çok okuyan çok araştıran ve çok yazan bir ilim adamıydı. Ne ki, onun yazdık-

larının hiç birisi tercüme kokmazdı, onun bütün yazdıkları "**telif**" idi, kendinindi, kendi eseriydi.

"**Aile**", "**Türkçe**", "**Bayrak**", "**Ordu**", "**Devlet**", "**Cumhuriyet**" ve "**İslâm**" onun "**ilim**"den sonra en vazgeçilemez sevgilileriydi. Bu hususta sevgilerinden hiçbir şekilde tâviz vermeden yaşadı ve Hakkın rahmeti deryasına aktı gitti. Yařarken de, rahmet deryasına akıp giderken de bir Osmanlı akıncısı gibi idi, babayiğit ve cesur ve de güçlü...

Hoca öldü, diyarlar. Zannetmiyorum, o belki de hayatını, kainatın başka bir boyutunda devam ettiriyor, muhakkak. **Âşık Yunus**'un dediği gibi:

"**len hayvan imiř, âřıklar lmez...**"